

сторони діяльності з особистісними особливостями становить основу сучасної системи професійної підготовки.

Характерною рисою традиційної навчально-виховної системи є її закритість, монологічність і імперативність, не приділяється належна увага особистості студента, його творча та інтелектуальна самобутність піддається нівелюванню.

Альтернативною перспективою в сучасній концепції навчання і виховання є диференціація навчання. Диференціація навчання в даному випадку не ставить за мету виділення стабільних груп, але має на увазі необхідність диференційованого підходу до студентів всередині групи. Проблема індивідуально-особистісного розвитку в студентському віці в навчально-професійної діяльності вимагає поглибленого розгляду.

Під індивідуально-особистісним розвитком студента розуміється процес входження в нове соціальне середовище (навчання у ВНЗ) і процес інтеграції в ньому, участь студента у навчально-професійній діяльності й у спілкуванні різних груп, де він освоюється і які він активно освоює. Новоутворення даного віку в першу чергу пов'язані зі специфікою діяльності в рамках соціального середовища, зокрема, специфікою професійного спілкування як важливої складової частини майбутньої професійної діяльності.

Таким чином, у процесі навчання у ВНЗ формуються і розвиваються комунікативні вміння студента, які слід розуміти як передстартові властивості особистості, на базі яких формується комунікативна компетентність у сфері майбутньої професійної діяльності. Особливе місце у формуванні комунікативних здібностей студентів у ВНЗ відводиться вивченню іноземної мови.

Якісна професійна підготовка студентів визначається сукупністю професійно значущих особистісних характеристик, які формуються завдяки реалізації наступних умов:

- використання специфіки іноземної мови як навчального предмета, який зумовлює розвиток комунікативних здібностей;
- забезпечення диференційованого підходу до студентів в навчальній групі;
- розробка критеріїв диференціації навчальної групи і способів формування комунікативних здібностей студентів в процесі вивчення іноземної мови;
- визначення типології студентських груп за допомогою критеріїв диференціації;
- моделювання різнорівневої навчальної програми, метою якої є розвиток комунікативних здібностей як домінант професійного розвитку.

Розвиток комунікативних здібностей відіграє важливу роль на шляху професійного становлення особистості студента і вимагає певної педагогічної стратегії. Іноземна мова, як навчальний предмет, специфічна в силу своєї комунікативної спрямованості, є потужним чинником стимулювання і розвитку інтелектуальної сфери студентів, а також сфери комунікативних здібностей.

Специфіка професійної діяльності випускника вищого навчального закладу передбачає не тільки постійне знаходження в ситуації спілкування, але і сформованість у нього здатності до встановлення контакту на різних комунікативних рівнях.

У ситуації навчання іноземній мові дана здатність може бути розвинута за допомогою спеціально розробленої навчальної програми, що має на меті формування і стимулювання комунікативних здібностей студентів. Кінцевою метою розвитку навичок спілкування іноземною мовою є формування вмінь побудови тематично обумовленого, змістовного, логічно структурованого монологічного висловлювання.

Орлова Н.І., старш. викладач,
Феденко О.О., старш. викладач,
кафедра іноземних мов ФЕФ

ВИКОРИСТАННЯ КОМП'ЮТЕРА В НАВЧАННІ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

У 70-х роках поточного сторіччя виникло поняття **інформаційної технології**. Під інформаційними технологіями навчання розуміють структури взаємопов'язаних процесів опрацювання інформації з застосуванням комп'ютерно-програмних засобів. У цьому розумінні інформатизація освіти уявляється як комплекс заходів, пов'язаних з наповненням освітньої системи інформаційними засобами (комп'ютерами, аудіо і відео засобами), інформаційними технологіями і інформаційною продукцією. Основними факторами застосування нових інформаційних технологій (НІТ) є: знання педагогічних можливостей НІТ і вміння роботи з цими засобами; адекватна або занижена (критична) самооцінка власної діяльності по використанню НІТ; першочергова значимість мотивів застосування НІТ, підготовленість користувача (педагога і учня) до їх застосування.

У даному випадку можна виділити наступні засоби і умови використання НІТ у навчанні на вузівському та після вузівському рівнях:

— навчання навичкам з допомогою інформаційних полів, які адекватно відображають суть об'єктів, що вивчаються та процесів реального світу;

— застосування ігрових методів активного навчання, які формують навички прийняття індивідуальних і колективних рішень на основі аналізу альтернативних варіантів;

— оволодіння досвідом застосування автоматизованих систем різного призначення і автоматизованих робочих місць;

— навчання навичкам вирішення типових завдань під час роботи на комп'ютері.

Серед інших сучасних інноваційних технологій навчання визначається також **адаптована система навчання**. Провідним видом діяльності, якої є самостійна робота студента, яка здійснюється на кожному занятті за рахунок її сумісництва з індивідуальним навчанням кожного учня.

Основні положення цієї системи пропонують:

— значне збільшення частки самостійної роботи студентів на занятті;

— нормалізацію зайнятості студентів домашньою самостійною роботою за рахунок збільшення її частки на аудиторських заняттях;

— сумісництво індивідуальної роботи кожного студента з викладачем і самостійної роботи інших студентів на практичному занятті;

— організацію самостійної роботи студентів без безпосереднього втручання викладача за рахунок системи технічних та інших заходів індивідуальної роботи;

— адаптацію до індивідуальних особливостей студентів під час роботи в усіх режимах;

— виховний вплив довіри і поваги до особистості студента.

Комп'ютер є інструментом, що організує самостійну роботу студентів і керує нею, особливо в процесі тренувальної роботи з мовним та граматичним матеріалом. Це визначає характер вправ і методичних засобів, що використовуються. Найчастіше застосовуються такі завдання:

1. Запитання — відповідь. Суть роботи студента у тому, щоб дати прямі відповіді на запитання комп'ютера, використовуючи в якості основи і схеми мовний та граматичний матеріал, позначений у запитанні.

2. Вибіркова відповідь. Для відповіді комп'ютеру студент вибирає один з ряду запропонованих варіантів.

3. Вільно конструйовані відповіді. Такі завдання забезпечуються програмою з усіма можливими варіантами відповідей на кожне поставлене комп'ютером запитання, з тим щоб останній мав змогу «впізнати» і дати оцінку правильній відповіді.

4. Заповнення пропусків. Комп'ютер пропонує студенту текст або набір речень з пропусками. Необхідно заповнити пропуски, використовуючи підказку у вигляді українських слів, які потрібно перекласти іноземною мовою і вжити у потрібній формі. Можна також заповнити пропуски словами або словосполученнями, вибираючи їх із запропонованих комп'ютером.

Також можливе створення вправ для самоконтролю володіння активним словником:

а) комп'ютер пропонує: список слів для перекладу;

б) комп'ютер пропонує співвіднести два списки слів (українських та іноземних) і знайти еквівалентні пари цих слів в обох мовах;

в) комп'ютер пропонує співвіднести два списки іноземних слів і встановити пари синонімів або антонімів;

г) комп'ютер пропонує список іноземних слів і перелік дефініцій цих слів. Від студента вимагається з'єднати кожне слово з відповідною йому дефініцією.

У сучасних умовах спостерігається перехід на гнучкі моделі організації педагогічного процесу, що орієнтований на особистість студента, більше вмотивований, та в значній мірі носить варіативний і корекційний характер.

Осадець С.С., д.е.н., проф.
кафедри страхування

КОМПЛЕКСНЕ ФОРМУВАННЯ ФАХОВИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕ Й МАЙБУТНІХ ПРАЦІВНИКІВ СТРАХОВОГО РИНКУ

Досвід свідчить, що кваліфікований персонал є головною складовою потенціалу страхової компанії. Підготовку невеликих груп працівників для страхових компаній здійснюють лише декілька провідних економічних університетів, зокрема і ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана».